

Simpliciter, & hoc modo non cōuenit, quia substantia simplex dicitur esse materia, & forma, in Deo non est materia, quia actus putissimus. Non est forma, quia non perficit compositum, ergo nullo modo erit ratio formalis substantia in Deo.

Non erit etiam ut cōmuniter dicitur de materia, de forma, & de composito, quia talis substantia non est in prædicamento, quia dicitur esse quid abstractum, & abstractū est ens rationis, & ens rationis non est substantia, nec quid reale, Deus autem est, quid realissimum, igitur.

3. Præt. A quo negatur diffinitio, vel formale, ab eodem negatur diffinitio, & ratio formalis diffinitio. Sed à Deo negatur substantia, nam non dicitur esse substantia, ergo negabitur ab eodem ratio formalis substantiae. Probo minorem per August. 5 de Trini. c. 6. vbi dicit contra Græcos, q̄ nomen substantiae nō proprie dicitur deo, sed abusus, cum ratio substantiae sit, quia est subiectum accidentibus, Deus nulli accedit nec accedit Deo aliquid. igitur.

Præt. In quoquæ predicatione sunt contrarietates, nempe actus & potentia, ergo si sunt in Deo istæ rationes formales, erit potentia, & actus, ergo compositio. Hæc absurdum, igitur.

5. Præt. Si istæ rationes formales essent in Deo, ergo esset ens per accidens, prebo, quia ibi datur substantia cū qualitate, & quantitate, sed ista faciunt ens per accidentem, ut dicendo. Homo albus: Homo quantus: Homo generans, & genitus, sunt p̄dicationes accidentiales, sed in Deo non ponitur accidentis, ergo non sunt p̄nēdē.

R E S P O N S I O N E S

Rationum, & vñica distinctione soluentur omnia dubia. Idcirco scire oportet, quod esse in genere est duplisper, & pro nunc.

Primo modo non depuratis omnibus imperfectionibus, & sic nos etiā dicimus, quod Deus nullo modo, dicitur esse in genere.

Secundo modo depuratis omnibus imperfectionibus. Et hoc modo Deus ponitur in genere.

Secundo D. Doctor est in genere, extra genus, extra imperfectiones generis. Vt quis posset dicere, R ex est in carcere extra carcere, est in carcere, quia consolator detenus, sed non est in carcere detenus, cum repugnet. Hæc volui dixisse. In sequenti lectione, Declarabo distinctionem, 9. Magistri, in qua probat, quod filius licet sit genus a patre, tamen dicitur esse aternus.

L E C T I O T R I G E C I M A.

Super Dist. 9. Magistri Sententiarum.

In hac lectione, quæ fundamentum sumit à Distin. 9. Magistri Sententiarum ponitur hæc conclusio. Filius genitus a patre est aternus cum patre. At quia multi non possunt hanc veritatem percipere, ideo Magister multum laborat, vt errores hæreticorum extrudat, & omnium ferè Doctorum adducit auctoritates quas percurrere poteritis: Hinc ego vt brevibus confirmem conclusio- nem, obseruabo quadam admodum necessaria, & Primo,

Continuationem,

Quid aternum,

Quod modisumatur,

Quod sit vera conclusio,

Difficultates, cum solutionibus.

bus, ergo optima connexio & continuatio. Sed quia inter omnes proprietates personales, aeternitas est una

principalis, hinc est, quod ab illa incipit dicens, q̄ Filius est a patre genitus, & tamen est aternus.

Ideo accedo ad secundum p̄ opusitum, quid aternum.

Mensuræ que Seire oportet, quod in vñtrâ schola Theologorum, & phylosophorum dantur iste voces,

& quos? Instans, Instans apud clafficos auctores non repertur, philosophi tamē & Theologis di-

Momentum, Instans apud classicos auctores non repertur, philosophi tamē & Theologis di-

Morula, Instans apud classicos auctores non repertur, philosophi tamē & Theologis di-

Tempus, Instans apud classicos auctores non repertur, philosophi tamē & Theologis di-

Æuum, & Quoddam est instans substantiale, Instans apud classicos auctores non repertur,

Instans dup. Æternum. Instans substantiale dicitur esse mensura mobilis, & istud est vnum, & idem sub toto

tempore, quo mobile tendit ad suam quietem.

Instans accidentale dicitur mutatum esse ipsum mobilis secundum actum.

2. Sen. D. 2. 9. 2. ar. 3. Doctor Nostrus dicit, q̄ instans est duplex. Instans initiatum, quod est respectu creationis, in quo fue-

runt res productæ.

Thomam vide Instans continuatum, & non vocatur propriæ mensura, sed dicitur potius, quid terminans præteritum, &

de Instanibus in opus. c. 3. initians futurum, & istud statim desinit, nec potest permanere.

1. Cor. 15. Momentum significat aliquod temporis spatiū exiguum, breve & imperceptibile, de quo Apostolus in-

quit. Omnes resurgemus in momento, in icu oculi, de quo S. Thomas super epistolam primum ad Corin-

Morula